SIM Kopyalama ve Kripto Hesabı

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 3. Hukuk Dairesi	15.04.2026	Onama

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2025/5307	2026/2209	6502 s. TKHK, TBK 49, SPK 6362 m.35/B-35/C, HUAK 18/A, HMK 326

ÖZET

Abonenin izni dışında çıkarılan yedek SIM karta gelen tek kullanımlık şifreyle kripto hesabından 7.990,71 USD çekilmiştir. GSM şirketi kusurlu bulunarak bu tutara ve 25.000 TL manevi tazminata hükmedilmiş; kripto varlıkların sonraki değer artışına dayalı talep soyut görülerek reddedilmiştir.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/sim-kopyalama-ile-bosalan-kripto-hesabi-2026-2209/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

3. Hukuk Dairesi 2025/5307 E. , 2026/2209 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Kayseri Bölge Adliye Mahkemesi 6. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2025/1302 E., 2025/1568 K.

İLK DERECE MAHKEMESİ : Kayseri 1. Tüketici Mahkemesi

SAYISI : 2024/63 E., 2025/286 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı, taraf vekillerince temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçelerinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili; 23.06.2023 tarihinde davalı şirketin müşteri temsilcisi tarafından aranarak telefon hattının iptal edilmesine ilişkin talebinin olup olmadığının sorulduğunu, buna onayı olmadığını söylediğinde telefonun kapandığını, ardından müşteri hizmetlerini arayarak şüpheli durumu bildirip

önlem alınmasını istediğini, 24.06.2023 tarihinde mobil verisinin kapalı olması üzerine başka hattan müşteri hizmetlerine ulaştığında, sistemde güncelleme yapıldığı ve telefonu kapatıp açarsa sorunun düzeleceği bilgisi verildiğini, sorunun düzelmemesi üzerine davalı şirket bayisine gittiğinde, SIM kartının izni, onayı ve bilgisi olmaksızın davalı şirketin başka bir yetkili bayisi tarafından iptal edilerek yedek SIM kart çıkarıldığını öğrendiğini, davalı şirketin ağır ihmali neticesinde çıkarılan yedek hat üzerinden kripto para hesabındaki 7.990,710631 USDT'nin aynı gün çekilmesi suretiyle zarara uğradığını ileri sürerek, 7.990,710631 USDT'nin 24.06.2023 tarihinden itibaren banka mevduatına uygulanan en yüksek ticari faiz ile birlikte, 24.06.2023 tarihinden dava tarihine kadar meydana gelen değer artışının bilirkişi marifetiyle tespit edilerek, fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla, şimdilik 100 USD maddi tazminatın ticari faizi ile birlikte, süreçte yaşadığı üzüntüden dolayı 300.000,00 TL manevi tazminatın 24.06.2023 tarihinden itibaren işleyecek en yüksek ticari faizi ile birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili; davanın haksız fiili işleyene yöneltilmesi gerektiğini, müvekkilinin taraf sıfatının bulunmadığını, davacının parasını yasal zemini olmayan bir mevduatta tutması ve dava dışı bu şirketin de gerekli ve yeterli güvenlik önlemleri almaması sonucu paranın çalınması olayında kopyalanan hattın kullanılmış olması sebebiyle ortaya çıkabilecek güvenlik açığından müvekkilinin sorumlu tutulmasının mümkün olmadığını, SIM kart kopyalama işleminin müvekkili tarafından değil kendi nam ve hesabına faaliyet yürüten bayisi tarafından yapıldığını, müvekkil şirketin bayisini seçme, eğitme ve denetleme yükümlülüklerini yerine getirdiğini ve hukuka aykırı kusurlu bir davranışı bulunmadığından dava konusu zarardan sorumluluğunun söz konusu olmadığını savunarak, davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; davacının kullanmış olduğu hattın SIM kartının davalı şirket bayisinden kopyalandığı, kopyalanan hat üzerinden davacının kripto hesabına girilerek kripto varlıklar dolara çevrilmek suretiyle hesaptan 7.990,71 USD para çıkışı yapıldığı, alınan bilirkişi raporlarında kopyalama işleminin dijital imza ile yapıldığı, imzalama işleminin tüketici olan davacının el ürünü olmadığı, kripto hesabına giriş ve para aktarılması işlemlerinin kopyalanan SIM karta gelen tek kullanımlık şifre kullanılarak gerçekleştirildiği, davalı şirketin SIM kopyalama işlemlerine yönelik güvenlik önlemlerine dair üzerine düşen yükümlülükleri ihmalli ve kusurlu davranışı ile yerine getirmediği bildirildiği, davalının olayın gerçekleşmesinde kusurlu olduğu, ancak her ne kadar davacı kripto varlıkların bugün ulaştığı değerler itibariyle uğradığı kazanç kaydını talep etmiş ise de davacının kripto hesabından dolar cinsinden para çıkışı yapıldığı, olay tarihinde hesapta bulunan kripto varlıklar hakkında süresinde delil ibraz edilmediği, kripto varlıkların üçüncü kişiler tarafından dolara çevrilmeseydi dahi aradan geçen süre boyunca davacı tarafından çevrilip başka varlıklar satın alınabilecek olması sebebiyle bu kapsamdaki zarar talebinin soyut olduğu ve doğrudan zarar kapsamında kalmadığı, dava konusu olay nedeniyle davacının duyduğu üzüntü sebebiyle manevi tazminat talebinin hukuka uygun olduğu gerekçesiyle, 7.990,71 USD'nin 24.06.2023 tarihinden itibaren Türkiye Cumhuriyeti Merkez

Bankası'nın USD mevduatına uyguladığı yıllık temerrüt faizi ile birlikte davalıdan tahsiline, 100 USD'ye ilişkin talebin reddine, 25.000,00 TL manevi tazminatın 24.06.2023 tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte davalıdan tahsiline karar verilmiş; karara karşı, süresi içinde taraf vekilleri istinaf başvurusunda bulunmuştur.

IV. İSTİNAF

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; Mahkemenin vardığı sonuçta istinaf sebepleri yönünden usul ve yasaya aykırı bir yön bulunmadığı gerekçesiyle, istinaf başvurularının reddine karar verilmiş; karara karşı, süresi içinde taraf vekilleri temyiz başvurusunda bulunmuştur.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

1. Davacı vekili; 7.990,71 USD yönünden temyiz talepleri olmadığını, reddilen değer artış farkına ilişkin tutar, manevi tazminat miktarı ve arabuluculuk hükümlerinin yanlış uygulanmasına yönelik temyiz talepleri olduğunu, kripto hesabına ilişkin coinlerde değer artış farkı oluştuğu ve oluşmaya devam ettiği için dava dilekçesinin talep sonucu kısmında coinlerde oluşan değer farkının neden hesaplanmadığı hususu yanlış değerlendirerek hatalı hüküm tesis edildiğini, müvekkilin kripto hesabındaki coinlerin tür ve miktarının olay tarihinde belli olduğu, olayın zaten bu coinlerin aktarımından kaynaklandığı, 01.02.2025 tarihli bilirkişi raporunda ne kadar coin olduğu tür ve miktarları ile nerelere aktarıldığı tespit edildiğini ve müvekkil tarafından coinlerin tür ve miktarını belirten listenin dosyaya sunulduğunu, buna rağmen Mahkemenin süresinde belge sunulmadığı gerekçesinin dosya içeriğiyle çeliştiğini, oluşan farkın hesabı için defaatle dosyanın hesap bilirkişisine tevdi talep edilmişken bu husus reddedilip hesap bilirkişisinden rapor alınmayarak eksik ve hatalı hüküm tesisi edildiğini, soyut yorumla müvekkilin mülkiyet hakkına ilişkin olarak zaten satacaktı bu nedenle zararının olmadığı değerlendirmesinin hatalı olduğunu, olay tarihinden dava açıldığı tarihe kadar, dava açıldığı tarihten karar tarihine kadar sürekli değişim gösteren coinler için değersel olarak hiç bir hesaplama yapılmadan hükme varılması hukuka aykırı olduğunu, hükmedilen manevi tazminatın çok düşük olduğunu, ayrıca manevi tazminatın yönünden davalı yararına vekalet ücretine hükmedilmesinin de hatalı olduğunu, davalının usulünce davet edilmesine rağmen arabuluculuk toplantısına katılmadığını, bu durumun 15.01.2025 tarihli arabuluculuk son tutanağı ile sabit olduğunu, 6325 sayılı Hukuk Uyuşmazlıklarında Arabuluculuk Kanunu'nun 18/A maddesinin on birinci fıkrası gereği, toplantıya katılmayan davalı şirket lehine hükmedilecek yargılama giderlerinin yarısını alabilecekken ve AAÜT'ne göre belirlenen vekâlet ücretinin yarısına hükmedilmesi gerekirken davalı şirket lehine hatalı hüküm kurulduğunu ileri sürerek, kararın bozulmasını talep etmiştir.

2. Davalı vekili; dava konusu işlemi gerçekleştiren bayinin müvekkili şirketten bağımsız tüzel kişiliği bulunduğunu, kendi ad ve hesabına hareket ettiğini, bayi tarafından gerçekleştirilen işlemler nezdinde müvekkil şirketin sorumlu tutulması hukuka aykırı olduğunu, müvekkili şirketin bayi seçimi, eğitimi ve denetimi konularında gerekli dikkat ve özeni gösterdiğini, dava konusu eylemin gerçekleştirilmesi hususunda uzman bilirkişilerin incelemesini gerektirecek düzeyde sahtecilik

iddiaları mevcutken müvekkil şirket yahut bayiden bu durumu fark edecek donanımı beklemenin mümkün olmadığını, dava konusu olay ile müvekkil şirketin eylemleri arasında uygun nedensellik bağı bulunmadığını, dava kapsamında kasti olarak sahte evrak ile işlem yapan asıl faillerin ağır kusurlu olduğunu ve müvekkili ile uygun illiyet bağı varsa da bu bağı kesecek türden bir müdahale olduğunu, davacının hukuken ispatlanmış herhangi bir zararı bulunmadığını ve buna dair sundukları uzman mütalaasına itibar edilmemesinin hatalı olduğunu, taraflar arasındaki abonelik sözleşmesinin sigorta sözleşmesi gibi değerlendirilemeyeceğini, kripto varlık hizmet sağlayıcılarının yükümlülüklerini yerine getirmemesi dolayısıyla kusurlarıyla sebep oldukları zararlardan bizzat kendileri sorumlu olduğunu, 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu'nun 35B. maddesinin ikinci fıkrası gereğince kripto varlık hizmet sağlayıcılarının sistemlerini güvenli bir şekilde yönetmek için gerekli düzenlemeleri yapmak, önlemleri almak ve gerekli iç kontrol birim ve sistemlerini oluşturmak ile yükümlü tutulduğunu, Bilgi Sistemlerinin Yönetimine İlişkin Usul ve Esaslar Tebliğinin 16. ve 17. maddeleri uyarınca; kripto varlık hizmet sağlayıcılarının SIM kart değişikliklerini anında öğrenebilmek amacıyla GSM operatörleriyle anlaşmalar yapması, platform erişimi sırasında iki aşamalı kimlik doğrulama prosedürünü zorunlu hale getirmesi gerektiğini, bunun yanı sıra kullanıcının alışılmış IP adresinden farklı bir IP adresi üzerinden yapılan büyük miktardaki kripto varlık işlemlerine otomatik olarak onay vermemesine yönelik önlemler alması gerektiğini, müvekkili şirketin dava konusu olayda herhangi bir kusuru bulunmadığını ileri sürerek, kararın bozulmasını talep etmiştir.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, ayıplı hizmetten kaynaklanan maddi ve manevi tazminat talebine ilişkindir.

Temyiz edilen kararda belirtilen gerekçeye ve özellikle davalı tarafından ileri sürelen Sermaye Piyasası Kanunu ve Bilgi Sistemlerinin Yönetimine İlişkin Usul ve Esaslar Tebliğinin ilgili maddelerinin olay tarihinde yürürlükte olmadığı, hükme esas alınan bilirkişi raporunun, denetim ve hüküm kurmaya elverişli olduğu anlaşıldığından taraf vekillerinin aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan sair temyiz itirazlarının reddine karar verilmiştir.

6325 sayılı Hukuk Uyuşmazlıklarında Arabuluculuk Kanunu'nun "Dava şartı olarak arabuluculuk" başlıklı 18/A maddesinin on birinci fıkrası; "Taraflardan birinin geçerli bir mazeret göstermeksizin ilk toplantıya katılmaması sebebiyle arabuluculuk faaliyetinin sona ermesi durumunda toplantıya katılmayan taraf, son tutanakta belirtilir ve bu taraf davada kısmen veya tamamen haklı çıksa bile karşı tarafın ödemekle yükümlü olduğu yargılama giderlerinin yarısından sorumlu tutulur. (Değişik ikinci cümle: 07.11.2024-7531/25 md.) Ayrıca bu taraf lehine Avukatlık Asgari Ücret Tarife'sine göre belirlenen vekâlet ücretinin yarısına hükmedilir. Her iki tarafın da ilk toplantıya katılmaması sebebiyle sona eren arabuluculuk faaliyeti üzerine açılacak davalarda tarafların yaptıkları yargılama giderleri kendi üzerlerinde bırakılır." hükmünü havidir.

Eldeki uyuşmazlık hakkında düzenlenen 15.01.2024 tarihli arabuluculuk son tutanağının incelenmesi neticesinde; davalı şirketin arabuluculuk görüşmelerine katılmadığı görülmüştür. Anayasa Mahkemesinin 25.12.2024 tarihli ve 2024/29 E., 2024/226 K. sayılı kararıyla; manevi tazminat talepli davalarda, reddedilen tutara ilişkin olarak yargılama giderlerinden haklılık oranına

göre sorumluluğa dayanak oluşturan 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 326. maddesinin ikinci fıkrasının ve karşı vekalet ücreti ödenmesi uygulamasının Anayasaya aykırı olduğu gerekçesiyle, anılan kanun hükmünün iptaline karar verilmiş, 14.03.2025 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan mezkur kararın dokuz ay sonra, 14.12.2025 tarihinde yürürlüğe girmesi uygun görülmüştür.

Avukatlık Asgari Ücret Tarifesinde Değişiklik Yapılmasına Dair Tarife ile manevi tazminat davalarının kısmen reddi durumunda karşı taraf lehine vekalet ücreti verilmesine dair Tarife'nin 10. maddesinin ikinci fıkrasını 08.01.2026 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan değişiklik ile yürürlükten kaldırmıştır.

Temyiz inceleme tarihi itibari ile, mezkur Anayasa Mahkemesi kararı yürürlüğe girmiş, reddedilen manevi tazminat talepleri yönünden yargılama giderlerine ve karşı vekalete hükmedilmesinin yasal dayanağı ortadan kalkmıştır.

Bu bilgiler ışığında; manevi tazminat yönünden davalı şirket lehine vekalet ücretine hükmedilmemesi, maddi tazminat yönünden ise davalı şirket lehine Avukatlık Asgari Ücret Tarifesine göre belirlenen vekâlet ücretinin yarısına hükmedilmesi gerekirken yazılı şekilde karar verilmesi yerinde olmayıp bozmayı gerektirmiştir.

Ne var ki bu yanlışlıkların giderilmesi yeniden yargılama yapılmasını gerektirmediğinden 6100 sayılı Kanunun 370. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca temyiz olunan İlk Derece Mahkemesi kararının düzeltilerek onanmasına karar verilmiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

1. Davalı vekilinin tüm, davacı vekilinin ise sair temyiz itirazlarının REDDİNE,

2. Davacı vekilinin vekalet ücretine yönelik temyiz itirazının kabulü ile temyiz olunan Mahkeme kararının hüküm fıkrasının (6-b) numaralı bent çıkartılarak yerine; "Maddi tazminat talebi yönünden: Davalı taraf kendisini vekille temsil ettiğinden davanın reddedilen kısmı açısından karar tarihinde yürürlükte bulunan AAÜT hükümleri uyarınca hesap edilen 1.516,97 TL vekalet ücretinin davacıdan alınarak davalıya ödenmesine," ibaresinin eklenmesi ve (7-b) bendinin çıkarılarak diğer bentlerin numara sırasının düzeltilmesi suretiyle hükmün DÜZELTİLEREK ONANMASINA,

Aşağıda yazılı bakiye temyiz karar harcının temyiz eden davalıya yükletilmesine,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

15.04.2026 tarihinde oybirliği ile karar verildi.